

Spustí revoluce evoluci?

Mizí chvaty. A ze šampionátu v Rusku se stává turnaj standardek. I to způsobuje zavedení videa.

Je to nutnost, jejíž nácvik ani sebevětšího fotbalového puntičkáře moc nebaví. Nudí. Anebo rovnou bytostně vytáčí. A je úplně fuk, jestli zrovna kope na šampionátu v Rusku nebo pro pár stovek na vesnici. „Standardky, rohy a penalty jsou důležitou součástí hry,“ podotýká trenér Chorvatů Zlatko Dalič.

Bývá to mnohdy omílaná fráze, která nyní na mistrovství světa nabývá nový rozměr. Analytici spočítali, že hned 43 procent všech gólů v základních skupinách padlo ze standardních situací nebo momentu, který po ní bezprostředně následoval.

Jen pro srovnání – říká se, že ze standardek padá třetina branek. Na MS 2014 v Brazílii to byla dokonce jen čtvrtina. Důvod nárůstu? Zavedení videotechnologie, které fotbal dlouhé roky nesmyslně odmítal. „Po vstupu videa se bránícím hráčům výrazně omezuje možnost při standardních situacích faulovat,“ všímá si český trenér Martin Hašek. „V chumlu deseti hráčů nemohl rozhodčí nic vidět a v praxi se pískaly jen nejviditelnější nebo spíš nejhloupější fauly.“

Ano, momenty, které by místo na trávníku měli diváci spíš pozorovat na judistickém tatami, se objevují i v Rusku anglický šutér Kane by třeba po úvodním mači na turnaji mohl napsat povídku Můj život s tuniskými chapadly.

Postupně však obdobné chvaty mizí. „Díky videu jsou mužstva opatrnější a vlastně nevědí, jak se mají chovat,“ pozoruje trenér Václav Kotal. „Je to složité, každý rozhodčí má jiný metr. Někdy zákrok posoudí jako faul, jindy ne. Připadalo mi to, že to trošku bylo i podle zájmu toho, kdo by měl postoupit,“ doplňuje vyhlášený stratég a současný kouč reprezentační šestnáctky.

Ano, posuzování zákroků vyvolává emoce. Vsaďte se, že i po vyřazovacích bojích na šampionátu uslyšíte slova nasupených trenérů a zaražených aktérů, v jejichž neprospěch (video)arbitři rozhodli.

Fotbal se s videem seznamuje, vychytává mouchy. A hráči mezitím zkoumají, kde se nachází hranice, která může vynést úspěch. Vždyť i sám Hašek říká: „Když je soupeř dostatečně aktivní, nemáte šanci ho při osobním bránění uhlídat. Musíte si pomoci faulem a je otázka, jestli jde o drobný, střední nebo ten, který se odpíská.“

I proto se v Rusku jen v základních skupinách fouklo 24 penalt, což je už nyní historický rekord šampionátů (maximum bylo 18 penalt z let 1990, 1998 a 2002).

Penaltový boom způsobil, že se zvýšil celkový počet gólů ze standardních situací. Právě při jejich bránění podle Kotala často zaostávaly a chybovaly africké celky. Možná i proto poprvé od roku 1982 nepostoupil žádný tým z afrického kontinentu ze základní skupiny.

Odborníci odhadují, že videorevoluce způsobí i další evoluci. „Myslím, že to bude mít za následek zvýšené množství týmů, které začnou bránit zónově,“ tuší Hašek.

Jen pro vysvětlení – zónová obrana znamená, že každý hráč zodpovídá za určité místo. Osobní naopak za konkrétního soka. Drtivá většina mančaftů volí kombinaci obojího. „Třeba první třetina brány je složitá pro brankáře, aby se tam dostal, proto se tam používá zóna. A osobně se brání kvalitní hlavičkáři soupeře,“ konstatuje Kotal. „Z pohledu obrany je důležité, aby se vůbec nerozběhli, útočící týmy zase používají různé clony.“

I proto to mnohdy před rozehráním rohu vypadá jako pošťuchování na vesnické tancovačce. Zónový způsob obrany přinese do vápna víc klidu. „Jedna z výhod je, že při zóně se prakticky nefauluje,“ pokývá Hašek. „Znevýhodněna budou ale mužstva s menšími hráči, tedy třeba Bohemka,“ prohodí kouč klokanů. „Ti mohli dvacetimetrový rozdíl nahradit dotěrností a důsledností.“

Jenže za to nyní výrazněji hrozí penaltový postih. I proto sledujeme šampionát plný penalt a využitých standardek.

